

ప్రేమ, మరణం ప్రాణలబ్ధి

పందిల్లో పెళ్ళి....

హిందూ వివాహాలు మరపురాని వేడుకలు. చిరస్మరణీయ మధుర వేషికలు. ఇతరమతాల్లో యిన్ని వేడుకలుండవు.

పెళ్ళి కావలసినవారు—ఈ వేడుకల్ని చూస్తూ తియ్యని కలలు కంటూ మధురోహలలో తేలిపోతూవుండగా, పెళ్ళయిన కొందరు—కోల్పోయిన తమ స్వేచ్ఛను తలచుకొని కాబోలు వేడి నిట్టూర్పులు విడుస్తున్నారు.

అవివాహితులు తగిలించుకోడానికి, వివాహితులు వదిలించుకోడానికి—తహతహలాడించేది వివాహం!—అని ఎవరన్నారోగాని నవ్వు వచ్చింది పెళ్ళి చూస్తున్న మధుమూర్తికి. వివాహబంధాన్ని వదిలించుకోవాలని ఏనాడూ తమ తహతహలాడలేదు. ప్రేమించిన మాధవికి అన్యాయం చేసినట్లు మొదట్లో బాధ వడినా, సుహాసినీ సహనంతో సహకరిస్తూ మాధవిని మరపింపజేసింది. నిజానికి తమది సుఖసంసారం ఆదర్శ దాంపత్యం.... అని పన్నిహతులు పొగడుతూవుంటారు.

ఒక్కసారిగా మంగళవాద్యాలు మార్మో

గాయి. అక్షతలువర్షించాయి, రాంబాబు మూడు ముళ్ళూ పేసి ఆమెను బంధించాడు. కాదు, తానే బంధితుడయ్యాడు.

ఇక వెళ్ళామని—సుహాసినీకోసం చుట్టూ చూసాడు మధు. ప్రీల గుంపులో మధ్య.... అక్కడ.... సుహాసినీ.... ఆమె ప్రక్కనే నీలం పట్టుచీర కట్టుకున్న ఆమె.... ఆమెనా?

ఆమెకూడా అప్పుడే సరిగా అప్పుడే మధుని చూసింది. అంతే. పరిసరాలను మరచి నట్లు అలానే వుండిపోయింది. ఆమెముఖంలో ఆవుకోలేని ఆవేశం.... ఉద్వేగం....

ఆమె అప్పటికే చుట్టూవున్న అమ్మలక్కల దృష్టిని ఆకర్షించింది. వాళ్ళందరూ మధువైపు వీంతగా చూడసాగారు.

ఆ చూపులు తూపులా గుచ్చుకోగా మధు కళ్ళు వాలిపోయాయి. తప్పుచేసి దొరికిపోయిన వాడిలా గుండెలో కరకర. కాళ్ళలో వణుకు....

అతనిని రక్షించడానికే నన్నటు సుహాసినీ వచ్చేసింది "ఇక వెళ్ళామా?" అంటూ.

ఆటోలో.... చీకటిలో....

రాజేశ్వరి గురించి చెబుతున్న మాధవి హఠాత్తుగా మౌనం వహించింది ఉలిక్కిపడినట్లు చూశాడు వంధు నోరు సున్నాలా పెట్టి మధునే

తడేకంగా చూస్తున్నదావె సర్వం మరచినట్లు చూస్తున్న ఆ చూపులో.

అబ్బ.... ఎంత ఆకిర్షణ! ఆశ్చర్యంగా ఆమెనే చూస్తున్నాడు మధు.

"ఇందాక నీ ప్రక్కనే వున్న నీలం పట్టు చీర....?"

"అవిడ మాధవి.... మీ ఆఫీసులో వనిచేపే సత్యమూ రి భార్య"

ఇక మాటలేవు.

మధు గుండెల్లో గుబులు.... ఏనాటిమాధవి! ఇప్పుడిలా హఠాత్తుగా ప్రత్యక్షమౌతుందని ఊహించాడా ఏనాడైనా?

మాధవి మాధవి ఒకప్పుడు తనది కావాలనుకున్న మాధవి.... యిప్పుడు?

ఆ ఊళ్ళో, కాలేజీ, బీచ్ లేకపోతే తమ "ప్రేమ" అంత త్వరగా విజృంభించేది కాదేమో.

మాధవి ఒప్పులకుప్ప. వయారిభామ. ఆమె కోసం అందిరూ అర్రులు చాచేవారు. తనూ ఆకర్షితుడైనా, గాంభీర్యత నటించి కాస్త దూరంగా వుండేవాడు. మరి తనలో ఏంచూసి మాధవి తనను ప్రేమించిందో యిప్పటికీ అర్థంకాదు తనకు, ఇతరులు ఆమెకోసం ప్రయత్నాలు ముమ్మరం చేస్తున్నకొద్దీ ఆమె తనకు మరింత చేరువ కాజొచ్చింది.

అబ్బాయిలు ఆమెను "ఏడిపించడం" కాదుగాని ఆమె తిరగబడి అబ్బాయిల్ని ఏడిపించి ఆడరొడీ అని పేరు సంపాదించింది. సున్నితంగా చెప్పాలంటే ఆమె ధైర్యం గల పిల్ల. ఆమెలో లోపం ఏదైనా ఉందింటే—అది నవలా వ్యామోహం. దొరికిన ప్రతి నవలా. కథా. సీరియల్ చదువుతుంది. అక్కడితో ఆగదు. హీరో. హీరోయిన్లలా మూట్లాడ దాన్ని ప్రయత్నిస్తుంది. వారిలా జీవించడానికి ఉత్సాహపడుతుంది....

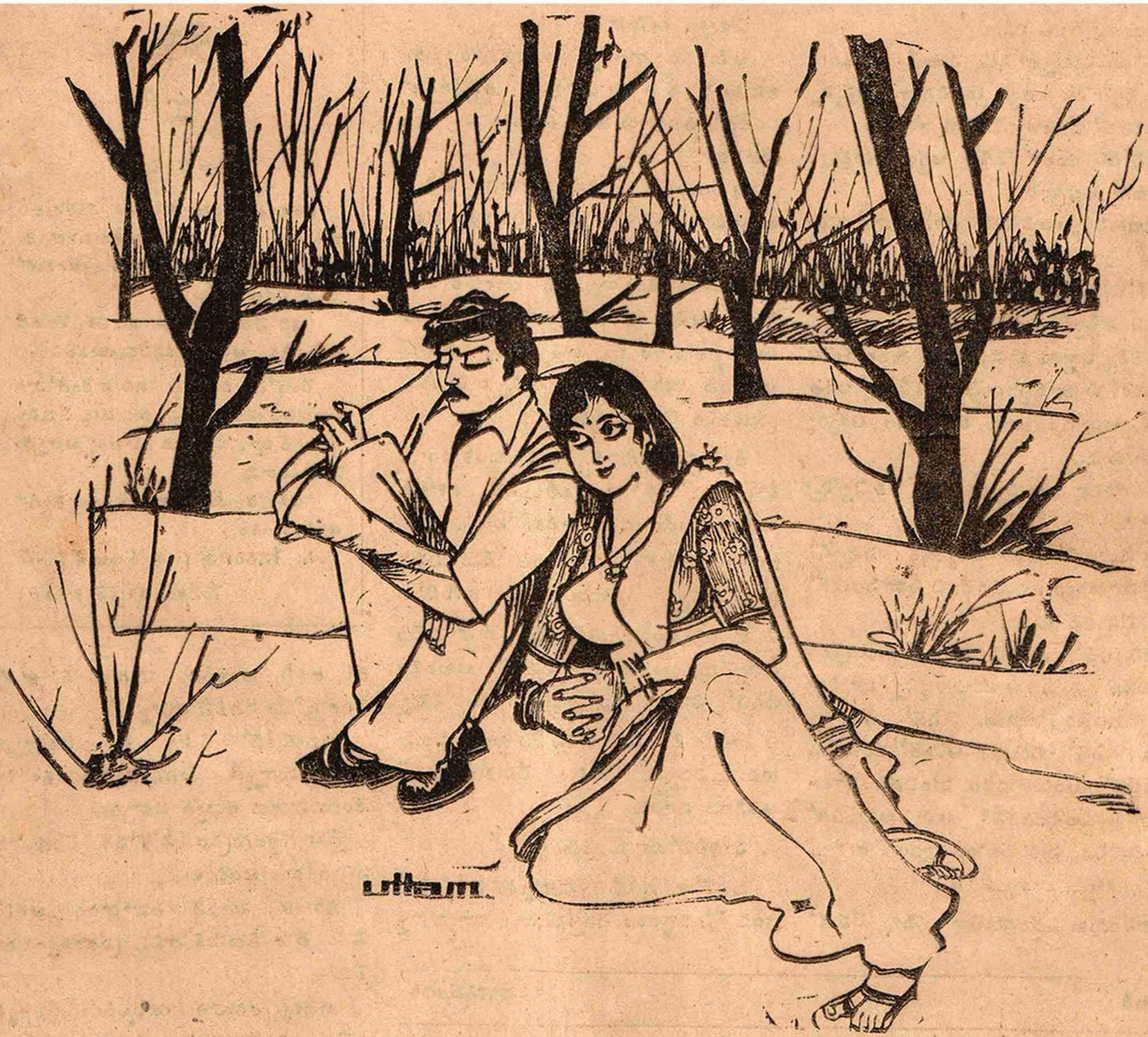
"దిగండి.... ఇంటికొచ్చేసాం" అంటోంది సుహా.

బాహ్యస్పృహ లేనంతగా గతంలో కూరుకుపోయినందుకు నిగ్గువడ్డాడు మధు.

ఇంట్లోకి వెళ్ళాక "మాధవి మీకు తెలుసా? ఆమె ఎందుకు మీవైపు అలా చూసింది? ఏమిటి కథ?" లాంటి ప్రశ్నలేవీ ఆడగలేదు సుహా. ఆమెలో గొప్పదనం అదే.

మంచం దులిపి "హాయిగా నిద్రపోండి.... గుడ్ నైట్" అంది నవ్వుతూ. ఆ నవ్వులో—మీ గతంలో ఏ కథలున్నా. నేను క్షమించ దాన్ని సిద్ధం—అన్న భరోసా కనిపించింది. ఆమె బౌద్ధాధ్యానికీ జోహార్—అనుకున్నాడు మధు.

అలవాటుగా ఓ సాయంకాలం.... ఓవలో....



మాధవి మాట్లాడుతోంది. వినడమేగాని మధు నోటికి ఆక్టో వని వుండదు.

మాధవి మాట్లాడేదేమిటి? నలవలూ, సినిమాలూ, హీరోలు, హీరోయిన్లు. "ఆరుజ" అంటుంది. "హేమ" అంటుంది. "జయంతి" అంటుంది. "రాజకేఖర్, కళ్యాణ్" అంటుంది.

ఇవన్నీ ఎప్పుడో, ఎక్కడో విన్న పేర్లు లానే కనిపిస్తాయి మధుకు. కాని ఏ నవల్లోంచి ఊడిపడ్డారో తెలియదు.

అతడు నవలలు చదువుతాడు గాని పట్టించు కోడు. అందుకే అతనిని సంస్కరించవలసిన బాధ్యత తనమీద వేసుకుంది మాధవి.

ఒక రచయిత్రి-హీరో హీరోయిన్లు ఏ ఏ సందర్భాలలో ఎలా ప్రవర్తించారో, మరో

రచయిత్రి అయితే ఆయా సన్నివేశాలను ఎలా మలిచేదో-వివరించేది. తన ఆ రాధ్య రచయిత్రుల గురించి, ఆదర్శ నాయకల గురించి ఊడరగొట్టి వదిలేది.

మధులో "బుచ్చిబాబు" పోలికలు చాలా వున్నాయట. "అందుకనే నేను నిన్ను ప్రేమిస్తున్నా" అంది ఒకసారి. ఈ మహానుభావుడు బుచ్చిబాబు ఎవరో కదా-అనుకున్నాడు మధు అతనిని అజ్ఞానంనుండి ఉద్ధరించడానికి మరో నాడు ఒక నవల అతని చేతిలో పెట్టి-దీనిలో నిన్ను నీవే చూసుకో-అంది. ఆ పుస్తకాన్ని వారం రోజులు తలగడ కింద పెట్టుకొని తర్వాత యిచ్చేస్తూ "అవునున్నీ; నాలో బుచ్చిబాబు పోలికలున్నాయి" ఒప్పేసుకున్నాడు మధు.

"అవునా మరి! నీవు ఎదగాలోయ్-రాజకేఖర్ స్ట్రాయికి" అంది.

"బుచ్చిబాబు-రాజకేఖరంగా మారిపోతే అనవసరంగా ఆ రచయిత్రులు కలహించుకుంటారు గాని నన్నిలా వుండనీ" అని తేల్చేసాడు మధు.

తర్వాత మాధవి-రాజేశ్వరి గురించి చెప్పింది; ఆమె తెగువ; సంఘంమీద తిరుగుబాటు; రచయిత ఆ పాత్రను మలచిన తీరూ. ఆవులిస్తూ వింటున్నాడు మధు.

బీచ్ లో చీకటి చిక్కబడుతూ, జనం వలచబడుతూ వుండగా, జంటలు మాత్రమే మిగిలి, పరిసరాలను మరిచి "ప్రత్యేక కార్యక్రమాల్లో" మునిగిపోతూ వుండగా....

రాజేశ్వరి గురించి చెబుతున్న మాధవి

హుటాహుటాగా మౌనం వహించింది. ఉలిక్కి పడినట్లు చూసాడు మధు

నోరు సున్నాలాపెట్టి మధునే తడకంగా చూస్తున్నదామె. సర్వం మరిచినట్లు చూస్తున్న ఆ చూపులో.... అబ్బి.... ఎంత ఆకర్షణ!

"నోరు యిలా పెడితే ఆర్థం ఏమిటి?" కొంచెం ఆడిగింది.

వజకుని అణచిపెట్టి చూపు వాల్చేకాడు మధు.

"కిస్ మీ యూ ఫూర్." ఆర్థం చెప్పింది మాధవి నవ్వేస్తూ.

ఉలిక్కిపడ్డాడు మధు. ముద్ద మందారంలా ముడుచుకొని కూర్చుందామె. ఈమేనా అంత మాట అన్నది; ఆని ఒక క్షణం ఆకర్షణ పడ్డాడు మధు.

"భయమా బుచ్చివా బూ!" కన్విస్తు నవ్వింది.

ఆ స్వరంలో ఎంత ఆత్మీయత! నవ్వులో ఎంత మాధుర్యం! భయంలేదని నిరూపించుకో వలసి వచ్చింది మధు.

జీవితంలో మొదటి ముద్దు మధురమైన అనుభవం. మధు ఆ మాధుర్యాన్ని పూర్తిగా ఆస్వాదించలేకపోయాడు. ఏదో ఉద్విగ్న భావం; ఏదో బెరుకు; ఆమెతో పరిచయం అంతటితో తుంచుకోవడం మంచిదని హుటా హుటాగా అనిపించిందతనికి. ఆమె ఆక్కడితో ఆగిందిగాని, మరి కొంతదూరం లాక్కు పోతే.... ఆ..... లాక్కుపోతే!

కానందుకు సిద్ధంగా లేదా; వెళ్ళి చేసుకో

కోతున్నార కదా.... కాస్త ముందుకేళేనేం; వెళ్ళా; ఈమేనా;

ఆమె రై ర్యాన్ని తను తిరించలేదు. జనుకలో తలదూర్చుకునే ఉద్రేకలా నవలలో తలదూర్చుకునే ఈమె-తనను మతి వెటలేదు.

ఆ సంఘటన జరిగిన తరువాత ఆమెను తప్పించుకు తిరగడం ప్రారంభించాడు మధు. రెండు రోజులు తప్పించుకున్నాడు. మూడో రోజు ఆమె తిన్నగా మధు యింటికే వచ్చేసింది. ఆమె వెళ్ళి పోయాక "ఎవరులా ఈ గజ్జెలగుర్రం?" అని అమ్మ అడగనే ఆడిగింది. ఇక ఆమెను తప్పించుకునే ప్రయత్నం చేయలేదతడు.

డిగ్రీ పరీక్షలయాక.... ఓ సాయంకాలం.... ఓవలో.... "నీలో రాజకేఖర్ తీవి, కళ్యాణ్ ఆస్తీ, విజయ దర్పమూలేకపోవచ్చు. కాని రాజకేఖర్, పార్యతిలను మించి నేను నిన్ను ప్రేమిస్తున్నా. దేవదాసలా నీవు కాగుబోతు లైనా, రాజకేఖర్లా తిరుగుబోతులైనా మరేం పర్యాలేదు. అసమాన ప్రేమతో అకుంతిత దీక్షతో నిన్ను నేను దిద్దుకోగలను. నిన్ను ఆ హీరో లెవ్వరూ తాకని ఎత్తులో నిలుపు తాను.... ఎప్పుడు వెళ్ళి చేసుకుందాం?" ఆడిగింది మాధవి

హదలిపోయాడు మధు.

ఒకరోజు గడువిచ్చి మర్నాడు మళ్ళీ ఆడి గింది "నీ నిర్ణయం చెప్పమదూ! మా నాన్నా



మూడో వెళ్ళి

మధుకాగా మూడు వెళ్ళి చేసుకుని కాంతాన్ని కాస్తా విడి తీసుకువచ్చాడు ముతాకలరావు బీదవా తీగాడు. అందులో రెండు చీరలున్నాయి.

"ఇది నేను విదాఖలు ఇదానిక మొదటి తాక్య చీర" అన్నాడు ఓ చీర చూపించి

రెండో చీర చూపించి "ఇది నారెండోసారి విదాకులిచ్చినచీర" అన్నాడు. చక్కనేవున్న హేంగర్ చూపిస్తూ "ఇది నీకోసం" అన్నాడు ముతాకలరావు.

"అక్కడ మీ బోక్కా తగిలిస్తారెండి" అంది కాంతం.

-వి. కేశవగిరికావు (అధ్యక్షులయిక్ మెంబర్ మేనేజర్ డక్కన్ ప్రావికర్)

రికి బదిలీ అయింది. వారం రోజుల్లో ఈ రాష్ట్రమే వదిలిపోతున్నాం"

అప్పటికేదో చెప్పి తప్పించుకున్నాడు మధు. మర్నాడే మేనమామగారి ఊరెళ్ళి, రెండు వారాలు తర్వాత వచ్చాడు.

"ఆ గజ్జెలగుర్రం నీకోసం రెండుసార్లు వచ్చిందిరా" అంది అమ్మ.

తర్వాత మాధవి సమాచారం ఆకవికి తెలియలేదు తెలుసుకోడానికి ప్రయత్నించనూ లేదు.

బదేళ్ళ తరువాత యిప్పుడీలా సత్యక్ష మౌతుందని ఎవరనుకున్నారు;

ఆపీసులో.... సాయంకాలం....

"మీరు మా యింటికి టీ కి దావాలి సార్." సత్యమూర్తి ఆడిగాడు.

అతని స్వరంలో వజుకు కళ్ళలోమజ్బులు. ముఖంలో ఆయిష్టత:

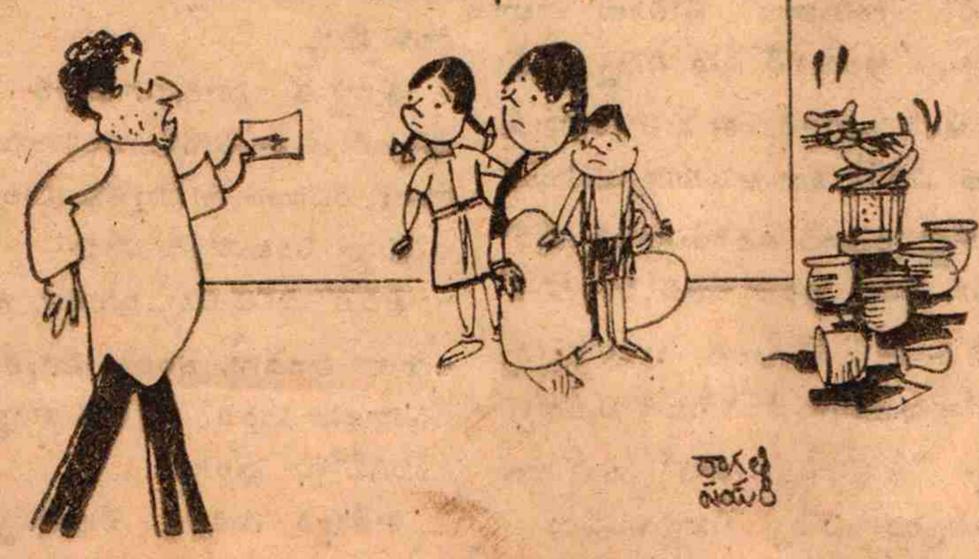
"కింద ఆబో వుంది. రండిసార్." మరో మాటకు అవకాశంలేనట్టు గిరుక్కున తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు మూర్తి.

సత్యమూర్తి ఆహ్వానం వెనుక మాధవి వుందని తెలుస్తూనేవుంది. వారింటికి వెళ్ళాలా; వదా; వెళ్ళకపోతే మాధవి తిన్నగా తను యింటికే వచ్చేయవచ్చు. లేదా ఆపీసుకే రావచ్చు అమ్మో! వెళ్ళడానికే నిర్ణయించు కున్నాడు మధు.

లాటరీ

-రాగతివందరి

ఇంట్లో ఏళ్ళు వున్నా బయట పంటనుండూ కేరసనానూ బయట బోననానూ గా బోననానూ రెండూనానూ అంటే ఇంట్లో రావు కనాని బియ్యం బిక్కెట్లు కాని తోస్తా! ఇంట్లో అన్నం తోస్తా!



రాగతి వందరి



గాటు ?

"మీ వక్రించే పాపాధావుకి మొహం నిండా ఆ గాట్లమిటి?" అడిగాడు ఆనంతం ఆనందాన్ని.

"ఏంలేదు. ఈమధ్యనే వాళ్ళావిడ పొడుపు గురించి లెకవులు ఇస్తోంది. దాంతో మనవాడు షేవింగ్ బేడు కూడా వెల్లతరండి మారబడం లేదు." అనబడవడం చెప్పాడు ఆనందం.

-ఎన్.ఎన్. రాజారావు (రైల్వే కోడూరు)

ఆబోలో-సత్యమూర్తి, మధూ-విడముఖం, పెడముఖం, మాటలేవు. ఎవరి ఆలోచనలు వారివి. ఎవరి ఆందోళన వారిది. ఎవరి బాధ వారిది.

ఇంట్లో ప్రవేశించాకా....యిప్పుడే వస్తా నంటూ బయటకు పోబోయాడు మూర్తి.

"నన్ను ఆహ్వానించి, మీరే వెళ్ళిపోవడం ఏమిటి?" గాభరాగా అడిగాడు మధు.

కొడ బిగించి తీవ్రంగా చూశాడు మూర్తి. ఆ చూపుకే శక్తి వుంటే మధుని కాల్చివేసేది. మధు గుండె రుట్లుమంది.

గిరుక్కున తిరిగి తలుపులు బడేల్మనిమూసి వెళ్ళిపోయాడు మూర్తి.

బోసులో చిక్కుకున్నట్లు విలవిలలాడి పోయాడు మధు.

తర్త వెళ్ళిపోగానే సుడిగాలిలా దూసుకు వచ్చి మధుని కమ్మేసింది మాధవి. ఈపేసింది. హత్తుకు పోయింది. తట్టుకోలేకపోతున్నాడు మధు.

అమర పవిత్ర ప్రేమ, జీవితకాల నిరీక్షణ, జీవన సాఫల్యం, పూజాఫలం, ఏమిటేమిటో మాట్లాడేస్తున్నది మాధవి, ఉన్నాదినిలా హటా తుగా మాటలు వచ్చిన మూగలా.

పావుగంటలో ఆమె ఉద్వేగంతగ్గి ఈలోకా నికి వచ్చింది. డైనింగ్ రూంకి అతనినిలాక్కు పోయింది. బేజుల్నిండా బకాసురునికి నైవే ద్యంలా- స్వేట్లూ, హాట్లూ పేర్చివున్నాయి.

మధు కుర్చీలో కూర్చున్నాడుగాని మాట్లాడ లేదు. వింతగా గంభీరంగా కనిపిస్తున్నాడు. ఆనందం అసలే లేదు.

"ఏవఁమ్మా మాటాడవ్?" గోముగా అడి గింది మాధవి.

"నివాహం అయినా నీలో మార్పులేదు" పొడిగా అన్నాడు మధు

ఆమె ముఖం వికసించింది. "నాది పవిత్ర ప్రేమ మధూ! పవిత్రప్రేమ మారదు, ఆరదు" అంటూ సున్నాలా వెదవులు బిగించింది.

అంటే అర్థం....

కాని మధు కదలలేదు.

ఆమె లేచింది. దగ్గరగా వచ్చింది. భుజం చుట్టూ ఆస్యాయంగా ఒక చేయి వేసి, రెండో చేత్తో స్వీటు ముక్కు తుంపి అతని నోటికి అందించింది.

"నిరాహారదీక్ష!" మూతి బిగించి తల అడ్డంగా తిప్పాడు మధు.

"ఎందుకమ్మా నిరాహారదీక్ష?" గోముగా అడిగి ముందుకు వంగ బోయింది.

"మాధవి! అలా కూర్చో! చెబుతా" అజ్ఞా పిస్తున్నట్లు అరిచాడు.

అతని స్వరంలోని కాశిన్యానికి విస్తు బోయింది. తన మధు-తన బుచ్చిబాబు-కోప గించుకో గలడా! నమ్మలేనట్లు దిగ్రాంతిగా వుండిపోయింది.

"ఈఁ! వెళ్ళు!" గద్దించాడు మధు.

నీరసంగా ఏడుటికుర్చీలో కూలబడిందామె.

ఆ త్మ రక్షణ
(రై నెన్సు అవసరం లేదు)

దొంగలు, క్రూరజంతువుల బారినుండి రక్షణకు, వినోదానికి ఫోల్డింగ్ 50 షాట్స్ ఆబోమేటిక్ మోడల్ పిస్తలు. పెద్ద శబ్దంతో మంటలను వెదజల్లు తుంది.



నలుపురంగు. ధర రు. 66/-. లెదరు కేసు. 200 షాట్లు ఉచితం. పోస్టేజీ రు. 8-50 లు అదనం. వంద అదనపు షాట్లు ఖరీదు రు. 5-లు. మీ చిరునామాను హిందీ లేదా ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

V.I.P. SALES (ABW)
ALIGARH - 16 (U.P.)



స్థాపితం: 1957 ఫోన్ నెం: 846188

మీరు మీ ఇంటియందుండే తపాల పాఠముల ద్వారా చిత్రకళ నేర్చుకొని రెండు సంవత్సరములలో ఉత్తమ చిత్ర కారులు కావచ్చును.

యావద్దారత దేశమునుండియు, విదేశముల నుండియు అనేక మంది మన విద్యాలయములో విద్యార్థులుగా చేరి ఉత్సాహముతో శిక్షణ పొందుచున్నారు.

మీరు కూడా ఈ సులభ పద్ధతులతో చిత్రకళ నభ్యసించుటకు సమ్మతించు చున్నారా; వివరముల కొరకు తొమ్మిది పది నై సల స్థాంపులను సంపండి.

SANTHANU'S CHITIRA VIDYALAYAM (A)
C/o CHITIRAKULLAN, 179, Singanna Chetty Street,
Chintadriper, Madras- 600 002



“నీకు వివాహం అయింది నాకూ అయింది. ఆ విషయం నీకు జ్ఞాపకం వుందనుకుంటా” అన్నాడు గంభీరంగా.

“వివాహితనైనా, నేను అన్యులు తాకని కన్య గులాబీని. స్వాతి చినుకుకోసం ముత్యపు చిప్పలా నీ కోసమే ఎదురు చూస్తున్న రాధను, మాధవా!”

ఆమె స్వరంలో జీర.... కళ్ళలో ముత్యాలు.. తాను వింటున్నదేమిటో మొదట అర్థం కాలేదు మధుకి “ఏమిటి! ఏమిటి మాధవీ నీవంటున్నది!”

“నిజం మధూ! తలదండ్రుల బలవంతం వల్ల తాళి కట్టించుకున్నా. అంతే. ఆతనినుండి వీరోచితంగా నా కన్యాత్వాన్ని రక్షించు కుంటూనే వున్నా. నా హృదయం కవాటాల్ని తెరవ గలిగే శక్తి ఈ ప్రపంచంలో ఒక్కరికే వుంది. అది నీవే మధూ, నీవే: నీకు కాని ఈ శరీరం. ఈ హృదయం ఎవరికీ యింకెవరికీ దక్కదు గాక దక్కదు” పదునుగా ఆవేశంగా అంది.

నవలల వైత్యం బాగా తలకెక్కిన ఈ మూర్ఖుగాల్ని కట్టుకుని సత్యమూర్తి ఎంత సరికం అనుభవిస్తున్నాడో కదా! మధు హృదయం జాలితో నిండిపోయింది. బాధ్యత మేల్కొంది. కర్తవ్యం గోచరించింది. నవలకు నవలే విరుగుడు. తనూ నవలల భాష ప్రయోగిస్తే గాని ఈ ఉష్ణోపక్షి తలకెక్కదు.

“ఇప్పుడేం చేస్తానంటావ్?” మృదువుగా అడిగాడు మధు.

“అభిమానంగల అతిన ఏం చేస్తుంది? తెగువగల మగువ ఏం చేస్తుంది? రాజేశ్వరి ఏం చేసింది?”

“ఏమో నాకు తెలియదు!” తిక్కగా అన్నాడు మధు.

“లేచి పోయింది.... కాని, మనం లేచి పోవద్దు పెళ్ళి చేసుకుందాం”

“మరి నీ భర్త, నా భార్య గతి ఏమిటి?”

“వాళ్ళిద్దరూ పెళ్ళి చేసుకుంటే పమప్యే లేదు. పేరు జ్ఞాపకం లేదు గాని ఒక నవలలో అలాగే జరిగింది” తేలికగా పరిష్కారం సూచించింది మాధవి.

తెగ తాగినవాడు పరిగా ఆలోచించలేడు. నవలలు తెగ చదివేవాళ్ళూ అంతే—అనిపించింది మధుకి.

“సూటుకేసు పర్దుకుని ఒకే నిమిషంలో వచ్చేస్తా” లేవబోయింది మాధవి.

“కూర్చో!” గడ్డించాడు మధు “నిన్ను పెళ్ళి చేసుకోడాన్ని నేను సిద్ధంగాలేను” అన్నాడు కరకుగా.

దిగ్ర్యుమగా చూసింది మాధవి “అదేమిటి! నీవు నన్ను ప్రేమించలేదా!”

“నేను నిన్ను ప్రేమించాను. కాని నా భార్యను ఇంకా ఎక్కువగా ప్రేమిస్తున్నా”

“అదెలాసాధ్యం? ఒకరు ఒకర్నే ప్రేమించాలి! ఏ దేశంలో వుణ్యగంగ ప్రవహిస్తున్నదో ఆ దేశపు పవిత్ర వాయువుల్ని పీల్చు తున్న నీవు ఇద్దరినీ ప్రేమిస్తున్నావా? భ్రమ పడుతున్నావు మధూ! నీ భార్యపట్ల నీది పవిత్రప్రేమ కాజాలదు. రవ్వంత కల్తీవుండి వుంటుంది”

“కాదు, నేను నీమీద కురిపించినదే కల్తీ ప్రేమ. ఆ ప్రేమలో భయం కల్తీ అయింది. నిన్ను ప్రేమించినా, పెళ్ళి చేసుకోవాలంటే భయం! నిన్ను చేసుకుని సత్యమూర్తి వడు తున్న బాధ చూశాక, నేనెంత అదృష్టవంతుడనో నాకిప్పుడే అర్థం అవుతోంది”.

“మధూ....మధూ....మధూ....” అంటూ



తడపాలి ?

“ఏయ్ ఏమిటిది ? బుద్ధిలేదా ? నీళ్ళు కుమ్మరించావేమిటి ? పైచ్చు అన్ని తడిసిపోయాాయి.” కోపంగా అరిచాడు ఆపీసర్ ఆనందరావు

“మరేమో మీ చెయి తడిపితే గవి ఉద్యోగం ఇవ్వరని చెప్పాడు మీప్యూస్..” నెమ్మదిగా అన్నాడు శంకరం.

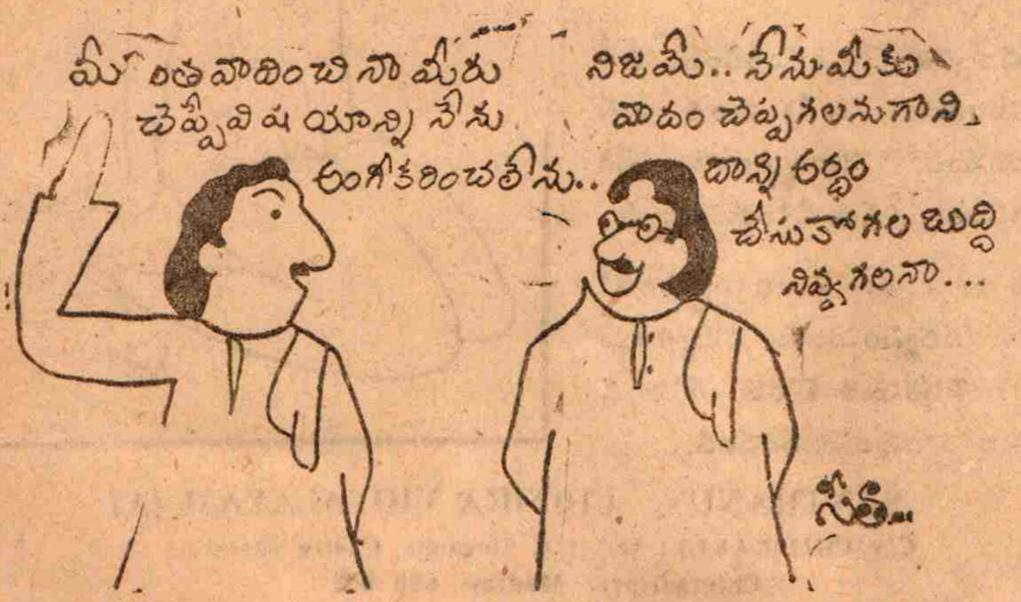
—ఎన్. కవితాశ్రీనివాస్ (హైద్రాబాద్)

విలపించింది మాధవి. కన్నీళ్ళు కారుతునే “మనల్ని ఆ భగవంతుడు కూడా వేరుచేయ లేడు మధూ! అందుకే మనపేర్లు కూడా చక్కగా కుదిరాయి. సత్యమూర్తివల్ల నేను కఠినంగా వున్నమాట నిజమే. అది నా వజ్ర సంకల్పం! నా హృదయం నీమ అంతటా నీవే ఆక్రమించుకొని యుండగా అతనికింక చోటెక్కా? అందుకో నా చేయి! చేసుకో నీ దాన్ని!.... అయినా నేనంటే నీకు భయం ఎందుకు మధూ?”

“నన్నొక పిచ్చిబాబునుచేసి ఆడిస్తావని!” టక్కున చెప్పాడు మధు “నీకు నవలలు తప్ప మనుషులు అక్కర్లేదు. మనజీవితాలే నవలలు కావాలిగాని నవలల్లా జీవించడాన్ని ప్రయత్నించకూడదు. మనం ప్రేమించుకున్నాం. బాగానేవుంది. ప్రేమికులు అసలు ఎందుకు పెళ్ళిచేసుకోవాలి? ప్రేమ, పెళ్ళి—వేర్వేరుగా మనలేవా? అలాని ఏనవలలోనూ రాసి పెట్టలేదా? ఒకర్ని ప్రేమిస్తూనే యింకొకరితో సుఖసంసారంచేయడం సుసాధ్యమే అని నిరూపించే నవలా నాయకుణ్ణి నేను! నన్నర్థం చేసుకో అబలా! నవలలన్నీ ఒకటి కానరే జీవితాలన్నీ ఒకటికావు. మనుషులందరూ ఒకటి కారు. ఒక్కొక్కరికి ఒక్కొక్క ఆదర్శం వున్నట్లే నాకూ ఒక ఆదర్శంవుంది— ప్రేమ ఎందరితోనో. పెళ్ళి మాత్రం ఒక్కరితోనే— అదీ నా ఆదర్శం. ఆ ఆదర్శం పాలనకు నేను కంకణం కట్టుకున్నా. నీ చేయి నేనందుకున్నట్లయితే నాకంకణం విరిగిపోతుంది. నాగుండె బద్దలౌతుంది. అది నీ కిష్టమా?” సూటిగా అడిగాడు మధు. అలవాటులేని భాష మాట్లాడానికి చెమటలు పట్టేస్తూ.

వాదం

—నీతా



మాధవి ఆశ్చర్యంగా యింతలేసి కళ్ళతో చూస్తోంది. మధు మాటలు వింటోంటే— ఎదురుగా నవలా నాయకుడు నిలిచి మాట్లాడు తున్నట్టే వుంది!

అతడు నాయకుడు. తను నాయక. నూటికి తొంభై తొమ్మిది నవలల్లో నాయకుడు మాధవి.

చెప్పినట్లు బుద్ధిగా నాయక చేస్తుంది. కనీసం చివరి చాప్టర్ లో.

ఇప్పుడు తనేం చేయాలి? విషమ పరిస్థితిలో కఠిన నిర్ణయం తీసు కునే నాయకలా దిగులుగా కూర్చుంది మాధవి.

తన కన్నీళ్ళు నుడిగుండంలా తిరుగుతున్నాయి? జాత్రు రేగిపోయివుందా? ముఖం పది లంబణాలు చేసినట్టుందా? చూసుకో డాన్ని ఎదురుగా అర్థంలేదు.

నిరాశగా స్వరంలో సాధ్యమైనంత దైన్యాన్ని దట్టించి "ఒక కొత్త సమస్యను

మెరిసేదంతా బంగారం కాదు



'విదేశీ' పేరుతో చాలవరకు నకిలీ నరుకులు చలామణి అవుతున్నాయి. వాటిమీద 'విదేశీ' మార్కులు కూడా అనణవి కాకపోవచ్చు. చాల నందర్బాలలో వాటిని స్థానికంగా తయారు చేసి 'దిగుమతి చేసుకున్న' డబ్బాలలో, సీసాలలో 'ప్యాక్ చేస్తారు మీ డబ్బు దండుగ చేయవద్దు. మోస పోవద్దు.

భారతీయులుగా ఉండాలి, భారతీయ నరుకులు కొందాం



డైరెక్టరేట్ ఆఫ్ పబ్లికేషన్స్, కన్ట్రాక్ట్ సెంట్రల్ ఎక్స్‌పిజిట్, న్యూ ఢిల్లీ-110002

davp 80/415

ఒక కొత్త కోణంలో పరిష్కరించే. అజ్ఞాత రచయిత రాయబోయే నరలలోని నాయకుడిలా కొత్తగా మాట్లాడుతున్నావు మదూ. కాని నా హృదయపు కోవెలలో దైవంలా ప్రతిష్ఠించిన నిన్ను తొలగించి అదే సాసంలో యొక్కోకరిని ప్రతిష్ఠించడం సాధ్యమేనా? అంది.

“సాధ్యమే సాధ్యం. నేను సాధించాను కదా. నా ఎడగదిలో తిప్పవేసుకున్నావు దేవతను నెమ్మది నెమ్మదిగా తరలించగలిగాను కదా”

తరువాత తరలించివేసినా, తనను తిప్పవేసుకున్నావు దేవతతో పోల్చినందుకు పొంగిపోయింది అమాయకురాలు.

“తరలింపు ఎలా సాధించావ్?” అడిగింది మెత్తగా.

“నివాహం అయినకొత్తలో - మహాసినిలో నిన్నే చూసుకున్నా. ఆమె మాట్లాడుతోంటే - కళ్ళు మూసుకుని - నిన్నే ఊహించుకునేవాణ్ణి. ఆమెతో సినిమాకు వెళ్ళినా, నీతోనే వెళ్ళు స్తుట్టా భావించేవాణ్ణి. ప్రతి సినిమాలోనూ ఆమెలో నిన్నే చూసేవాణ్ణి, చివరికి.... వడక గదిలో కూడా....”

“ఆ.... ఆ.....వడక గదిలో కూడా....? ఆత్రంగా అడిగింది

“ఆమెలో నిన్నే ఊహించుకునేవాణ్ణి”

“చీ.... పాడు.... మానసిక వ్యతిచారం” అంది. అలా అనడంలో తగినంత అసహ్యత ద్యనించకపోగా, కించిత ఆనందం కనిపించింది.

“నీవు ఎలా అనుకున్నావో. కాని మానసిక శాస్త్రజ్ఞులు ఆమోదించిన పద్ధతి అది. త్రీ ద్వేషాన్ని పెంచుకున్న హీరో - మానసిక రోగాన్ని నయం చేయడానికి డాక్టరయిన హీరోయిన్ ప్రేమ నటించి, ద్యాయట్లుపాడి. వడకగది కూడా వెళ్ళి, హీరోకి రోగం నయం కాగానే - ఇదంతా నటన సుమా - అని చెప్పే నవలలు, సినిమాలు ఎన్నిలేవు?”

నిజమే సుమా అనిపించింది మాధవికి. “అంతేనంటావా?” అంది నీరసంగా.

“అంతేకాదు, వారం రోజుల్లోగా మీరిద్దరూ చిలకాగోరింకల్లా తయారై మాయింటికి రాకపోతే - ఈ జన్మలో నీ ముఖం చూడను” హఠాతుగా లేచి, చరచర బయటకు వెళ్ళి



లక్ష ప్రేమ

“నీకు నా ప్రేమని ఎలా చెప్పాలో, నిన్ను వెళ్ళికి ఎలా ఒప్పించాలో అర్థం కావడం లేదు” మొత్తుకున్నాడు మోహన్ మోహనితో.

“ఎంతేదు, మూడు ముక్కలు చాలు” అంది మోహని హాయిలుపోతూ.

“ఏమిటవి?” కుకూహలంగా అడిగాడు మోహన్.

“ఒక లక్ష రూపాయలు” అంది మోహని. -జి. త్రినాద్ ప్రసాద్ (రాజమండ్రి)

పోయాడు, ఇఫెక్ట్ కోసం. బయట పడి హాయిగా నవ్వుకున్నాడు.

పత్యమూర్తి మతిపోయినవాడిలా ఒకగంట ఊరంతా తిరిగాడు. తెలిసిన మందులషాపులో నిద్ర మాత్రలు కొనుక్కున్నాడు. ఆనక మింగి చద్దామని. అతని హృదయం ఆకలా కుతలంగా వుంది. ఇంటికి వెళ్ళాక ఎలాంటి దృశ్యం కంట పడకుండానని.

ఆమె, అతడూ....?

చీ....చీ....

భయపడుతూనే యింట్లో అడుగుపెట్టాడు. మహాసామ్రాజ్యాన్ని కోల్పోయిన రాజులా డైనింగ్ టేబుల్ మీద తలపెట్టుకుని వుంది మాధవి. పదార్థాలన్నీ అలానే వున్నాయి.

ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ వుండి పోయాడు సత్యమూర్తి.

అలికిడి విని తల ఎత్తింది మాధవి. ఆమె కళ్ళు జ్యోతుల్లా వున్నాయి. కన్నీరు చారికలు కట్టింది. ఎంతసేపటినుండి దుఃఖిస్తున్నదో, లేచి నిలుచుంది. ఓపికలేనట్టూ, పడి పొయేట్టూ కనిపించింది.

కొంపదీసి ఆమె ఏదైనా మింగలేదు కదా!

గుండె యుల్లుమనగా ఒక్క ఉదుటున వెళ్ళి ఆమెను పట్టుకున్నాడు మూర్తి.

పూర్వంలా ఆమె అతనిని నెట్టివేయలేదు. కళ్ళు మూసుకుని ముఖం ముందుకు చాపి స్పష్టంగా అంది “కిస్ మీ, యూఫూల్.” *

ఆ త్మ ర క్షణ

(లై వెన్సు అవసరములేదు)

దొంగలు, క్రూర జంతువుల దారినుండి రక్షణకొరకు పోల్డింగ్ 50 షాట్ల ఆటోమేటిక్ ఆమెరికన్ మోడల్ విస్టర్. మంచివివోదం. పెద్ద కల్లం తో మిరుమిట్లుగొల్పే మంజుషు వెదజల్లుతుంది.



వి.వి.వి. ద్వారా మీ ఇంటివద్దకు పొందుటకు మాకు వ్రాయండి. ధర రు 68/- రెడర్ షేట్, 200 షాట్లు ఉచితం. రు8-50. పోస్టేజి అదనం. అదనపు 100 షాట్లకు రు 5/- మీ చిరునామాను పొంది లేదా ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి

AMERICAN SALES (ABP)
Post Box No. 129, Aligarh, U.P.

అంబుసిప్పుడి

శత్రుభయం లేకుండా శక్తివంతమై
1 క్రూజ్ - 10 ప్రక్కలు 250 చిత్రలకు
పైగా పట్టు 30/రూ

2 ఇంగ్లీషు సైనికులకు ఉపయోగం
దానినే మోడు లాపల ప్రక్కలు 15 క
3 లంబంగా బలంగా ఉదాత్తంగా
సరికొద్ద పెంచడానికి

బాణానిల్లింగ్

5 ప్రక్కల పట్టు 200 - చిత్రలకు పా
(లావు బరువు తగించడానికి పోన్ డాన్, పొంపు పెరగడానికి) పట్టు 20/రూ

4 స్త్రీల అందంగా అలంకరించడానికి
మెకానికల్ స్ట్రాల్స్ సింగ్ దండ్రి ప్రక్కలు 10/రూ

ఎక్కువ కొవలర్లవారు ఆ పట్టు బలీను
మరియార్దరు డ్యూరీ పంపిందలిజిప్టరు
పోస్టులో పంపుతాము. వి.వి.వి పద్ధతిలో

జలజ పుచురలలు

విజయవాడకె VANI PUPS